

til Skive, løftede han Kjole og Skørt op paa Kompartmentinden, der sad lige overfor ham, men Kompartmentinden tog Klædningsstykkerne ned og sagde, han skulde lade være. Kompartmentinden stillede sig saa op og saa ud af Vinduet. X. stillede sig op og hældede sig ud over hende og gned sig op og ned ad hende, dog vistnok uden at være blottet, og dette gentog han, da Kompartmentinden stillede sig over ved det andet Vindue; da hun imidlertid bestemt sagde, at hun ikke vilde have det, hørte han op med det. "Det falder fuldstændig i Traad med det foregaaende Vidnes Udsagn. Det første Vidne forekommer mig nok i sine Udtalelser at være mere aaben og hendes Udsagn mere graverende.

Saa komme vi til det tredie Vidne, Marie Erichsen. Hun forklarer, at hun er bleven oversendt til Hjemmet af Skolekommissionen i København og blev fulgt over af Fuldmægtig X. Hun og X kørte alene i Kupé fra København til Fredericia og fra Langaa til Handbjerg. Fra Fredericia til Langaa var der derimod i Kupeen en af X's Bekendte, der rejste sammen med en Dreng. Medens de vare alene i Kupeen — Pigen stod og saa ud af Vinduet — løftede X Kjole og Skørt op paa hende og udtalte: „Sikke nogle pæne Bukser, du har paa“; i øvrigt gjorde han ikke noget ved hende, og han løftede kun hendes Klæder op denne ene Gang. Paa hvilken Jernbanetur det var, om det var paa Sjælland, Fyn eller Jylland, erindrer hun ikke.

Det fremgaar for øvrigt af Forhørene, at Overretsassessor Schrøder har sendt en Skrivelse til Gunslev Pige-hjem, og der svares: „Hr. Overretsassessor Schrøder! For Tiden er her paa Hjemmet to Piger foruden de allerede forhørte, som ere fulgte hertil af Fuldmægtig X. Kitty Mundberg, optagen i April 1904, erklærer, at de rejste alene i Kupéen. Hr. X vilde, hun skulde kravle op paa Bagagehylden, da hun ikke vilde, tog han og løftede hende op, dog uden at naa saa højt til Vejrs. Emilie Rasmussen, optagen i December 1902, har ligeledes rejst alene med Hr. X i Kupéen indtil Masnedssund, hvor en Dame med en lille Dreng stødte til. Ellers erindrer hun intet, som kan bemærkes i dette Tilfælde. Hr. X har selv fortalt, at Kitty var saa vild paa Rejsen, at hun vilde krybe op paa Hylden, hvilket Kitty den Gang lige som nu siger ikke passer. Hun er en meget uartig og usandfærdig Pige“. — Ja, Pigerne ere altid usandfærdige, efter de vedkommende Forstanderes og Forstanderindes og Autoriteters Udsagn. — „Hun

holder meget af at gøre sig interessant, saa vi have aldrig betvivlet Rigtigheden af Hr. X's Tale paa det Omraade. Selvfølgelig kan der lægges noget urent og grimt i denne Forklaring, hvilket vi dog aldrig før have tænkt paa og kunne ogsaa kun daarligt fæste Lid til og beklager meget, at jeg ikke forleden Dag kom i Tanke om denne gamle Historie, om den nu skal drages frem“.

Men det viser sig ved Undersøgelsen af denne Sag, at disse tre unge Piger ikke ere de eneste, der ere blevene sjofelt behandlede. To andre Piger, i hvert Fald den ene — den anden unge Pige fortæller blot, at hun har været alene i Kupéen med Manden, han søgte nemlig altid, saa vidt muligt, at være alene i Kupéen sammen med dem — som ikke have staaet i Rapport til Pigerne fra „Hebron“, have fortalt noget lignende. Men straks de fortalte det, bleve de mødte med Mistro: saadan en pæn, ældre Mand kunde ikke bære sig saadan ad, eller som Fru Bransholm siger til Pigerne oppe paa „Hebron“: dette elskelige Guds Barn, der kommer her med jer! Men saadan er denne rare Mand! Men naar den højtærede Justitsminister har været fremme og oplæst Rapporterne i Veronikasagen og har fortalt om den grundige Undersøgelse, der er anstillet angaaende hende, saa vil jeg sige til den højtærede Justitsminister, at der vist turde være Grund til at foranstalte en lignende grundig Undersøgelse for Fuldmægtig Petersens Vedkommende. Men det er, synes jeg, meget betegnende for Justitsministerens hele Stilling til denne Sag, at han her i Tinget erklærer, at det er ham, der har strøget dette Navn, for han vil ikke have det frem, han vil ikke risikere en Injuriesag. Mener den højtærede Justitsminister, — det er det bestemte Spørgsmaal, jeg retter til ham, — at der i disse Klager ikke foreligger noget væsentligt, der begrunder en Tiltale mod den vedkommende Fuldmægtig? Skal det virkelig anses for at være en fuldkommen ligegyldig Bagatel, noget, man ikke bekymrer sig om, at en voksen Mand paa 50 Aar, der ledsager fattige Børn inde fra København eller fra andre Byer til Børnehjemmene, er sjofel og uterlig overfor dem; er det Bagateller? Efter hele Justitsministerens Defensoratstilling til „Hebron“-Sagen og navnlig efter hans Stilling til denne Side af Sagen maa man tro, at dette er Justitsministerens Stilling. Men jeg tør forsikre Justitsministeren om, at denne Stilling er væsentlig forskellig fra